

Njut av varje sekund

Min f.d. chef gick bort i förra veckan. Efter en mångårig kamp mot en hjärntumör, fick hon till slut vila. Hon utstrålade frid, sa en vän till henne, som fått se kroppen. Att hon äntligen fått komma Hem vore gott och väl, med tanke på att hon kämpat i många år mot smärtor, om det inte vore för det att hon var lika gammal som jag, 42 år, och efterlämnade två barn.

Jag tror på att allt har en mening, och jag tror på att dagen när vi ska återvända Hem är bestämd redan innan vi föddes på denna jord, men naturligtvis kan inte jag för vare sig mig själv eller för någon annan förklara vitsen med att en glad och otroligt positiv kvinna under många år ska utstå behandlingar mot en tumör, som vägrar ge vika, och till slut tvingas ge upp kampen och därmed behöva säga farväl till sina barn.

”Jag vet att mitt liv har haft en mening”, sa hon vid ett tillfälle, mot slutet då det var uppenbart för alla att det troligtvis inte var länge kvar, ”för jag vet att många runt omkring mig kommer att tänka på mig och värdesätta sina egna liv så mycket mer”. Ja, Eva, du har rätt. Jag vet att det finns en hel massa människor som (liksom jag) bara fått förmånen att lära känna dig mycket ytligt, men som ändå inte kommer att glömma dig, då du faktiskt har lyckats med det magiska att i din optimism och glädje även förmedla eftertänksamhet och reflektion.

Jag hjälper min dotter att duscha lite snabbt, sent en kväll, en smula trött efter en arbetsdag, samtidigt som jag lite otåligt (och kanske en smula fräsig) be henne att någon gång stå still och inte vrida på duschmunstycket så att hela golvet blir blött. Så kommer tanken ”ja, här står du och har lyckan att få duscha din dotter, vara nära hennes kropp, höra hennes bubblande skratt när dina sockor blir än mer blöta och se in i hennes tindrande ögon”. Ja, du har rätt, Eva, det är fantastiskt vilken lycka jag får vara med om. En helt vanlig vardagskväll dessutom!

En lycka som uppenbarar sig varje dag, varje timme, ja, varje minut, om jag använder mina ögon att se med! Här kom min dotter och pussade mig på ryggen, när hon snabbt sprang förbi för att se på Playhouse Disney. Här frågade min numera vuxne son om hjälp med att skjutsa honom någonstans, när han som i förbigående tryckte lätt på min arm, och jag instinktivt känner att även han vill känna av mammas närhet, om så bara i förbigående, när ingen ser. Här kom min man och gav mig en svettig kyss i nacken, efter att han varit ute och sprungit en halvtimme. Allt det där skulle blott vara enkla vardagsföreteelser, som kanske inte ens fått min uppmärksamhet, när jag med mina ”förbättrade” ögon ser vilka sprängfyllda lyckostunder det var!

Jag har nu skrivit en stor lapp ovanför datorn, med min vackraste handstil, där min dotter fått måla till lite vackra blommor och Winx Club feer (ja, de flickorna är alltid med i alla målningar), där det står: *Njut av varje sekund*. Den lappen ska få vara uppe länge...

Sekundnjutaren Sophia